

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

27 2879

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
SZTAB GENERALNY

Szt. Gen. — 12/48

Egz. nr 3754

PRZEPISY
O WOJSKOWYCH PRZEWOZACH AMU-
NICJI, MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH
I ŚRODKÓW ZAPALAJĄCYCH

W

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ

1 9 4 9

~~27 2879~~

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
SZTAB GENERALNY

Szt. Gen. — 12/48

~~Ministerstwo Obrony Narodowej~~

Egz. nr 3754

PRZEPISY
O WOJSKOWYCH PRZEWOZACH AMU-
NICJI, MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH
I ŚRODKÓW ZAPALAJĄCYCH

Wp

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ

1 9 4 9

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
SZTAB GENERALNY

Szt. Gen. — 12/48

~~Obrotowy~~
Egz. nr 3754

PRZEPISY
O WOJSKOWYCH PRZEWOZACH AMU-
NICJI, MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH
I ŚRODKÓW ZAPALAJĄCYCH

Wyższa Szkoła Oficerów
Politycznych

Nr _____

_____ 18 _____ r.

ml

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ

1 9 4 9

355 R. 4 355 6

Wydawnictwo

Wydawnictwo
Polityczne

2
~~25 7/R~~

SZTAB GENERALNY W. P.

Nr 0668/IV

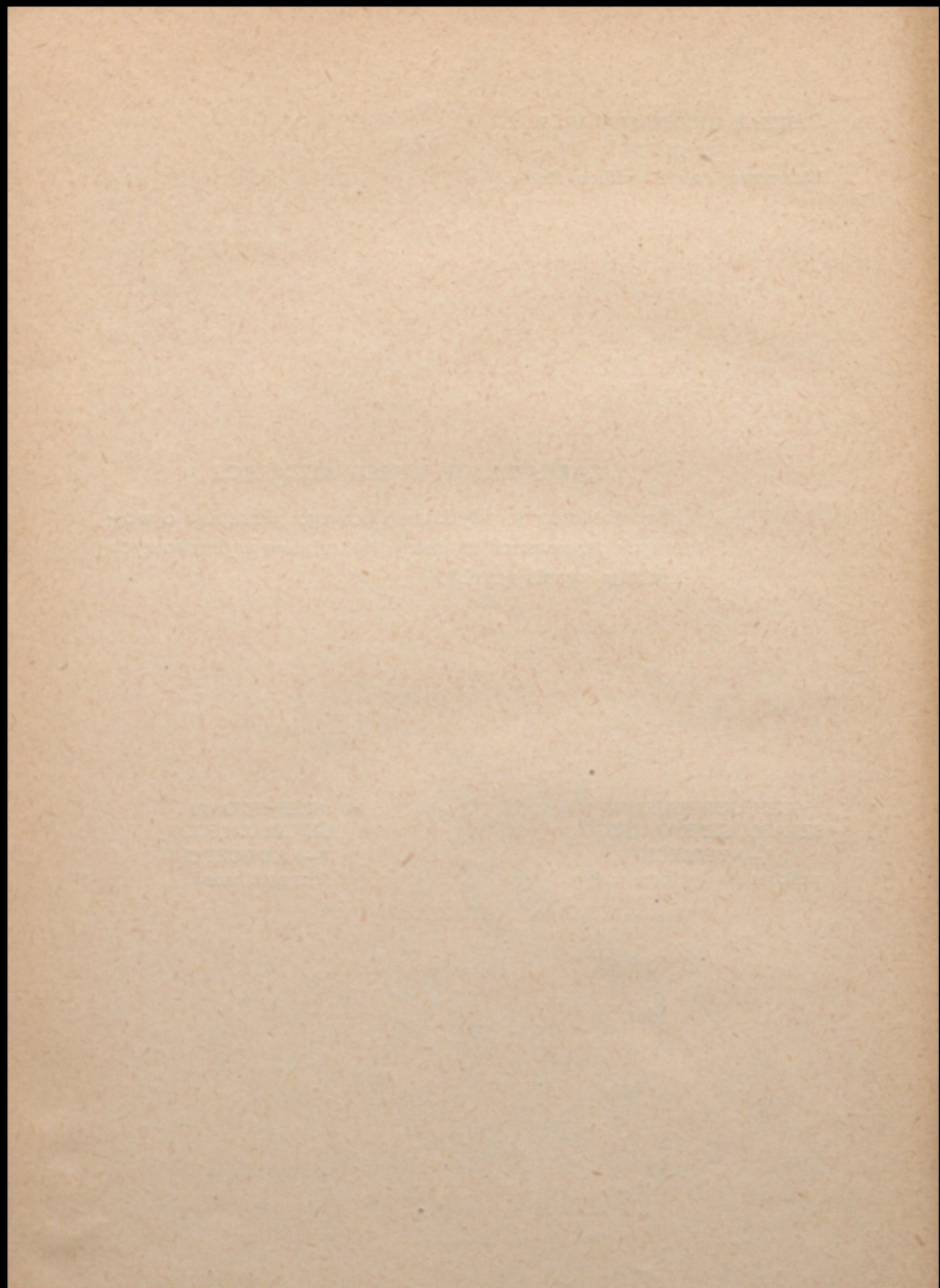
Warszawa, dnia 2 grudnia 1948 r.

ZARZĄDZENIE WPROWADZAJĄCE

Zatwierdzam do użytku służbowego „Przepisy o wojskowych przewozach amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających”.

SZEF ODDZIAŁU IV
SZTABU GENERALNEGO
(—) TERLECKI
pułkownik dyplomowany

SZEF SZTABU
GENERALNEGO
(—) KORCZYC
generał broni

ROZDZIAŁ I
ZASADY OGÓLNE

1. Pojęcie o przewozach amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających	7
2. Obowiązki przeprowadzających przewóz	7
3. Zachowanie się w czasie przewozu i na postojach	7

ROZDZIAŁ II
PRZEWÓZ KOLEJĄ

4. Przepisy i zarządzenia obowiązujące na PKP	8
5. Rodzaje transportów	8
6. Warunki techniczne wagonów	9
7. Miejsce za (wy) ładowania transportów	10
8. Ładowanie do wagonu	11
9. Wagonowe normy załadowcze	11
10. Czas za (wy) ładowania	11
11. Sortowanie ładunku	12
12. Zestawienie składów pociągów	12
13. Przejazd transportu	13
14. Ochrona rejonu za (wy) ładowania oraz postoju transportów	14
15. Obsługa i konwoje transportów, wyposażenie przeciwpożarowe	15
16. Odbiór transportów	16
17. Dokumentacja	16
18. Postępowanie w wypadkach szczególnych	17
19. Kontakt z władzami bezpieczeństwa	18

ROZDZIAŁ III
PRZEWÓZ NA SAMOCHODACH

20. Wiadomości ogólne	18
21. Skład środków przewozowych konwoju i obsługa	18
22. Sposób za (wy) ładowania samochodu	20
23. Czas za (wy) ładowania	21
24. Samochodowe normy załadowcze	21
25. Szybkość ruchu kolumny i odległość samochodu	21
26. Zachowanie się w czasie postoju	22

ROZDZIAŁ IV
PRZEWOZ NA WOZACH

27. Wiadomości ogólne, konwój i sposób przewozów	22
--	----

ROZDZIAŁ V
PRZEWOZ NA DROGACH WODNYCH

28. Wiadomości ogólne, konwój i sposób przewozu	23
---	----

Załączniki.

1. Specyfikacja	26
2. Nalepki ostrzegawcze	27
3. Tabela norm załadowniczych amunicji do wagonów 15, 20 i 30-tonowych	28
4. Zestawienie sił roboczych potrzebnych do załadunku i wyładunku 1 wagonu o ładowności 15 ton z ułożeniem i zdjęciem z wysokości 2 m przy 8 godz. dniu pracy	30
5. Tabela rodzaju amunicji i materiałów wybuchowych, które mogą być przewożone w jednym wagonie, samochodzie, statku i wozie	32
6. Tabela norm załadowniczych amunicji do samochodów 1,5- i 3-tonowych oraz wozu parokonnego przy wykorzystaniu pełnej ładowności	36

ROZDZIAŁ I

ZASADY OGÓLNE

Amunicję, materiały wybuchowe i środki zapalające przewozi się ze składnicy tylko na rozkaz bezpośredniego przełożonego, komendanta składnicy, w szczelnych i dobrze zamkniętych skrzyniach ochronnych.

Przy wszelkich przewozach obowiązuje ścisłe przestrzeganie przepisów obchodzenia się z amunicją, materiałami wybuchowymi i środkami zapalającymi.

Amunicję, materiały wybuchowe i środki zapalające przewozi się: koleją, samochodami, wozami konnymi, statkami (z wyjątkiem holowników), barkami oraz samolotami.

Komendant składnicy lub odpowiedzialny oficer obowiązany jest sprawdzić przed każdą pracą, związaną z za (wy) ładowaniem lub przewozem, czy personel, który ma wykonać daną pracę, zna dokładnie sposoby obchodzenia się z amunicją, materiałami wybuchowymi i środkami zapalającymi, oraz odnośną instrukcję przeciwpożarową, po czym dopiero może pozwolić na rozpoczęcie pracy.

W czasie za (wy) ładowania oraz w czasie przewozu amunicji materiałów wybuchowych i środków zapalających surowo zabrania się:

- palenia tytoniu,
- zbliżania się z ogniem lub nie osłoniętym światłem,
- oraz przedmiotami mogącymi spowodować pożar lub wybuch.

Przed rozpoczęciem pracy należy odebrać wszystkie przybory do palenia tytoniu i inne przedmioty, mogące spowodować pożar lub wybuch.

1. Pojęcie o przewozach amunicji, mat. wyb. i środków zapalających

2. Obowiązki przeprowadzających przewóz

3. Zachowanie się w czasie przewozu i na postojach

Na palenie tytoniu zezwala się tylko w miejscach specjalnie na ten cel przeznaczonych.

W czasie za (wy) ładowania, postoju oraz przewozu zabrania się zbliżać osobom obcym.

W czasie przewozu i na postoju transportów z amunicją, materiałami wybuchowymi i środkami zapalającymi musi być zapewniony dostęp pracownikom kolejowym, zatrudnionym przy przewozie tych materiałów (dyżurny ruchu, drużyna konduktorska, drużyna manewrowa, rewidenci wagonów).

ROZDZIAŁ II

PRZEWÓZ KOLEJĄ

4. Przepisy i zarządzenia obowiązujące na PKP

Do obowiązujących na PKP przepisów i zarządzeń dla przewozu amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających należą:

- a) Regulamin przewozów towarów (RPT) wraz z załącznikiem A,
- b) Wojskowa taryfa kolejowa,
- c) Instrukcja o sposobie zamawiania i wykonywania wojskowych przewozów kolejowych,
- d) Instrukcja o wojskowych przewozach amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających.

Nadawca jest obowiązany zawiadomić zawiadowcę stacji nadania o mającym nastąpić załadunku, wysłaniu i przewozie amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających w następujących terminach:

- a) dla transportu do 5 wagonów — najpóźniej na 24 godziny przed ładowaniem,
- b) dla transportu od 6 do 10 wagonów — najpóźniej na 48 godzin przed ładowaniem,
- c) dla transportu ponad 10 wagonów — najpóźniej na 72 godziny przed ładowaniem.

5. Rodzaje transportów

Kolejowe transporty amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających są następujące:

- a) całopociągowe — do 110 osi razem z wagonami ochronnymi i służbowymi,
- b) grupy wagonów lub pojedyncze wagony.

Do przewozu amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających należy używać wagonów krytych w dobrym stanie technicznym ze sprężynowymi zderzakami i ciągłami, ścianami bez szpar, z dobrze zamykającymi się drzwiami i oknami (otworami powietrznymi), mocnym i trwałym dachem, możliwie bez ręcznych urządzeń hamulcowych. W razie załadowania wagonów z budkami hamulcowymi, budek tych nie wolno obsadzać drużyną konduktorską a hamulców, znajdujących się w tych budkach, nie wolno zaliczać do hamulców czynnych.

Przy transportach całopociągowych na hamulcach zespolonych, jak również i ręcznych, musi być zachowany procent hamowania w myśl przepisów R-1.

Przy całopociągowych składach transportów amunicji materiałów wybuchowych i środków zapalających, idących na hamulcach ręcznych lub w razie nieprzewidzianego przejścia z hamulców zespolonych na hamulce ręczne, dowódca transportu wskaże, które wagony mogą być obsadzone hamulcowymi, przy czym kieruje się wytycznymi zawartymi w uwagach załącznika nr 5.

W tym wypadku hamulcowych obowiązują przepisy zawarte w punkcie 3 rozdziału „Zasady ogólne” niniejszej instrukcji.

Wewnątrz wagonu nie może być żadnych wystających przedmiotów nie stanowiących ich części konstrukcyjnych.

Wagony, w których stwierdzono ślady kwasów, oliwy, smarów, produktów naftowych, wapna, węgla itp., należy oczyścić i wymyć. Nie wolno używać wagonów wyłożonych albo krytych ołowiem oraz wagonów, których łożyska są świeżo odnowione i które nie odbyły jeszcze próbnej jazdy, ani też takich, których termin rewizji jest bliski — (3 miesiące).

Okna (otwory powietrzne) wagonów przed załadowaniem muszą być zamknięte, uszczelnione i przymocowane drutem od wewnątrz.

Nadawca powinien się upewnić przed przystąpieniem do ładowania, czy podstawione wagony odpowiadają powyższym warunkom.

Wszelkie zauważone przez nadawcę usterki w wagonach, przeznaczonych do załadowania amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających, muszą być usunięte przez władze kolejowe.

Pociski artyleryjskie dużego kalibru i bomby lotnicze mogą być przewożone na wagonach niekrytych, jednakże dla ochrony przed wilgocią i słońcem muszą być nakryte nieprzemakalnymi oponami, dostarczonymi przez nadawcę.

7. Miejsce za (wy) ładowania transportów

Za (wy) ładowanie transportów amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających należy do obowiązków nadawcy lub odbiorcy. Powinno się ono odbywać w miarę możliwości na torach znajdujących się na terenie składnicy, w każdym zaś wypadku pod ochroną przydzielonego konwoju i nadzorem specjalistów wojskowych.

Z reguły — za (wy) ładowania należy przeprowadzać przy świetle dziennym. W wypadkach konieczności za (wy) ładowania w porze nocnej należy używać wyłącznie oświetlenia elektrycznego.

Przy za (wy) ładowaniu na torach stacyjnych należy podstawiać nie więcej niż po dwa wagony, których odległość od całego składu transportu winna wynosić co najmniej 100 m, przy czym całość transportu nie może przekraczać 4 wagonów.

Transporty wielowagonowe i całopociągowe mogą być za (wy) ładowane tylko na bocznicach, na specjalnych torach amunicyjnych.

W razie przejazdu parowozu obok toru, na którym odbywa się za (wy) ładowanie amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających, należy pracę przerwać, drzwi wagonu szczelnie zamknąć, a pozostałe na placu za (wy) ładowniczym materiały należy starannie nakryć oponą. Przejeżdżający parowóz musi mieć zamknięte drzwiczki paleniska i popielnik.

Organa PKP winny uważać tor, na którym odbywa się za (wy) ładowanie, jako przeszkodę dla ruchu i odpowiednio je osygnalizować.

Wszelkie czynności za (wy) ładowania należy przeprowadzać w miarę możliwości w miejscach oddalonych

cd osiedli ludzkich, budynków stacyjnych, składów towarowych — specjalnie zaś od magazynów z łatwopalnymi materiałami.

Donoszenie i wynoszenie z wagonów amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających odbywa się według obowiązujących przepisów.

W wagonie skrzynie powinny być ułożone wiekiem do góry, ściśle jedna obok drugiej w ten sposób, aby były zabezpieczone od wszelkiego tarcia, podrzucania, uderzenia, przewracania i spadania. W wypadku gdy skrzynie nie wypełniają całej powierzchni podłogi, pozostające wolne przestrzenie należy w czasie ładowania wypełnić materiałem ścisłym (drzewo itp.).

Skrzynie z leżącą amunicją oraz pojedyncze pociski w opakowaniu należy układać osiową podłużną równolegle do czołowych ścian wagonu i zabezpieczyć od przetaczania drewnianymi podkładkami (klinami).

Skrzynie z amunicją ładować do wagonu w tylu warstwach, by przy ciężkim kalibrze pocisku wysokość warstw nie przekraczała 130 cm, przy lekkim kalibrze — 180 cm.

Po załadowaniu wagony należy zamknąć na kłódki i plombować plombą wojskową i kolejową. Plombowanie przez organa PKP odbywa się według obowiązujących przepisów.

Przy ładowaniu amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających należy wykorzystywać ładowność podaną na wagonie. Ładunek rozmieszczać równomiernie na wszystkie osie.

Przekroczenie ładowności jest niedopuszczalne.

Tabele norm załadowniczych każdego rodzaju amunicji do wagonów o ładowności 15, 20 i 30 ton zawiera załącznik nr 3.

Czas potrzebny do za (wy) ładowania wagonów z amunicją, materiałami wybuchowymi i środkami zapalającymi według norm załadowniczych wynosi:

a) Załadowanie:

- dla wagonów o ładowności 15 ton — 3 godz.,
- dla wagonów o ładowności 20 ton — 4 godz.,
- dla wagonów o ładowności 30 ton — 6 godz.

8. Ładowanie do wagonu

9. Wagonowe normy załadownicze

10. Czas za (wy) ładowania

b) Wylądowanie:

- dla wagonów o ładowności 15 ton — 2 godz.,
- dla wagonów o ładowności 20 ton — 3 godz.,
- dla wagonów o ładowności 30 ton — 4 godz.

Podane czasy są danymi orientacyjnymi dla nadawcy i odbiorcy.

PKP obliczają postojowe w wypadkach przekroczenia terminów za (wy)ładowania, tj. 8 godzin według Tymczasowej taryfy wojskowej.

Zestawienie sił roboczych potrzebnych do za (wy)ładowania 15-tonowego wagonu przy 8-godzinnym dniu pracy zawiera załącznik nr 4.

11. Sortowanie ładunku

Nie wolno ładować amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających nie posortowanych lub wątpliwej jakości.

Przy ładowaniu amunicji i różnych materiałów wybuchowych do jednego wagonu — należy stosować się do przepisów regulujących wspólne ich przechowywanie.

Tabela rodzaju amunicji i materiałów wybuchowych, które mogą być przewożone w jednym wagonie, samochodzie, statku i wozie, zawiera załącznik nr 5.

12. Zestawienie składów pociągów

W skład transportu całopociągowego z amunicją, materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi wchodzi:

- a) wagony przeznaczone pod ładunek amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających,
- b) wagony dla dowódcy transportu i konwoju,
- c) wagon dla obsługi kolejowej (służbowy),
- d) wagony ochronne (zabezpieczające ładunek).

Jako wagony ochronne mogą być użyte wagony próżne lub załadowane materiałem niełatwopalnym i niewybuchowym, jeśli mają tę samą stację przeznaczenia.

Zestawiony skład pociągu, załadowany amunicją lub materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi, należy odstawić do czasu wysłania na boczny tor, na którym postój jest bardziej bezpieczny.

Przy zestawieniu składu pociągu dla zachowania bezpieczeństwa należy stosować następujące środki ostrożności:

- a) wagony przeznaczone dla żołnierzy i obsługi kolejowej ustawiać przed wagonami załadowanymi amunicją, materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi, oddzielając je czterema ochronnymi wagonami dwuosiowymi.

Za wspomnianymi załadowanymi wagonami należy wstawić lub dołączyć (na końcu pociągu) cztery ochronne wagony dwuosiowe (razem 8 osi), z których pierwszy musi być próżny, ostatni z czynnym hamulcem ręcznym. Próżny wagon służy jako rezerwa na wypadek przeladowania.

- b) Manewrować wagonami załadowanymi amunicją, materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi należy ze szczególną ostrożnością, przy szybkości nie przekraczającej 10 km/godz. — unikając zderzeń i raptownych zatrzymań.

Wagony z amunicją, materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi powinny być przy przelaczaniu oddzielone od parowozu co najmniej czterema wagonami próżnymi lub z ładunkiem niełatwopalnym. W razie braku wagonów ochronnych należy je przelaczać ręcznie.

Staczanie wagonów z górek rozrządowych oraz stosowanie odrzutów jest wzbronione.

- c) Wagony w transporcie z amunicją, materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi powinny być mocno sprzężone, tak aby zderzaki dochodziły do siebie.

- d) Transporty odstawione na tory boczne muszą być zahamowane, podklinowane, odpowiednio osygnalizowane (sygnałem „stój”), przy czym sygnały muszą być ustawione z obu stron transportu.

- e) Zwrotnice wjazdowe na tor, na którym stoi transport z amunicją, materiałami wybuchowymi i środkami zapalającymi, muszą być w położeniu uniemożliwiającym wjazd innego taboru kolejowego (zamknięte lub dozorowane).

Przed wysłaniem transportów amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających od 10 wagonów wzwyż — organa PKP muszą zawczasu zawiadomić wszystkie zainteresowane placówki wojskowej służby przewozów kolejowych, a także na trasie przejazdu

13. Przejazd transportu

wszystkich zawiadawców stacji włącznie ze stacją wylądowania, oznaczając transporty te kryptonimem ustalonym każdorazowo przez Oddział IV Sztabu Generalnego.

Zawiadomienie musi nastąpić telegraficznie (przez radio), lub telefonicznie z zachowaniem przepisów o ochronie tajemnicy wojskowej.

Za przekazywane wiadomości osobom postronnym o mającym się odbyć przewożenie amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających, jak również o postoju tych transportów — winni zostaną pociągnięci do odpowiedzialności karno-sądowej jak za zdradę tajemnicy wojskowej.

Amunicja, materiały wybuchowe i środki zapalające powinny być przewożone od stacji załadowania do stacji wylądowania w tych samych wagonach; przeładowanie zaś do innych wagonów może nastąpić tylko w razie nieodzownej potrzeby pod nadzorem specjalisty wojskowego.

Podczas dłuższych postojów na stacjach wagony z amunicją, materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi powinny być odstawione na tory boczne najbardziej oddalone od miejsc zabudowania. Jeżeli postój ma trwać dłużej niż jedną godzinę, należy zawiadomić o tym miejscowe władze bezpieczeństwa.

Transporty z amunicją, materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi należy przewozić pociągami wyłącznie towarowymi. W wypadkach ważnych i pilnych grupy wagonów lub pojedyncze wagony mogą być dołączone do pociągów pośpieszno-towarowych.

W wagonach załadowanych amunicją, materiałami wybuchowymi i środkami zapalającymi, jak również w wagonach ochronnych, które znajdują się tuż za i przed nimi, przejazd osób jest zabroniony. Na każdej stacji, gdzie czas postoju na to pozwala, rewidenci wagonowi muszą starannie skontrolować stan techniczny wagonów.

Organa PKP zawiadamiają najbliższą placówkę Urzędu Bezpieczeństwa i MO oraz SOK o miejscach za (wy)ładowania transportów amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających, jak również o wszelkich dłuższych postojach transportów na stacjach i na szlaku,

14. Ochrona rejonu za (wy)ładowania oraz postoju transportów

z wyjątkiem gdy za (wy) ładowanie odbywa się na boczniczy składnicy wojskowej.

Transporty amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających inuszą być pod stałą obserwacją konwoju w czasie załadowania, przebiegu i wyładowania.

Dla obsługi transportu amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających muszą być wyznaczeni:

- a) dowódca transportu (oficer-specjalista),
- b) konwój w sile od jednego podoficera i trzech szeregowych do jednego podoficera i piętnastu szeregowych (w zależności od ilości wagonów w transporcie).

Przy transportach do pięciu wagonów dowódca konwoju jest jednocześnie dowódcą transportu.

Dowódca transportu jest odpowiedzialny za całokształt wykonania przewozu. Przyjmuje i zdaje ładunek na podstawie specyfikacji wystawionej przez nadawcę na każdy wagon oddzielnie.

Dowódca transportu organizuje ochronę od miejsca załadowania do miejsca przeznaczenia. Określa ilość potrzebnych posterunków, ich miejsca, wyznacza żołnierzy oraz czas pełnienia służby stosując się do Regulaminu służby wewnętrznej, część VII.

Dowódca transportu i konwoju powinien stosować się do istniejących instrukcji i specjalnych wskázówek otrzymanych od komendanta składnicy.

Dowódca transportu (konwoju) i konwój jadą w wagonie specjalnie dla nich przeznaczonym lub w wagonie służbowym; posterunki mogą być umieszczone w nie obsadzonych przez konduktorów budkach hamulcowych wagonów ochronnych lub w tychże wagonach.

Zabrania się przejazdu w wagonach załadowanych amunicją, materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi i w ich budkach hamulcowych.

Konwój winien być zaopatrzony w sprzęt i narzędzia przeciwpożarowe (gaśnice, łopaty, wiadra z suchym piaskiem itp.).

Dowódca konwoju musi być obecny przy załadowaniu transportu, musi się dokładnie przekonać o jego za-

**15. Obsługa
i konwoje
transportów,
wyposażenie
przeciwpo-
żarowe**

wartości oraz dopilnować, aby drzwi wagonów po załadowaniu zostały zamknięte na klódki i zaplombowane.

W razie uszkodzenia wagonów w czasie przewozu ładunek musi być przeladowany pod nadzorem dowódcy transportu (konwoju) do próżnego wagonu ochronnego, jeżeli na stacji nie ma odpowiedniego do tego celu wagonu.

Pozostawienie poszczególnych wagonów transportu na stacjach jest zabronione.

Wartownicy podejrzani o dopuszczenie do kradzieży ładunku podlegają natychmiastowemu aresztowaniu przez dowódcę transportu (konwoju).

16. Odbiór transportów

Transporty amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających może odebrać tylko oficer-specjalista na podstawie specyfikacji w obecności dowódcy transportu.

Ewentualne niezgodności jakościowe i ilościowe materiałów z dokumentami stwierdza się protokołarnie w obecności zdającego.

W takich wypadkach należy zdającego zatrzymać zawiadamiając o tym organa Zarządu Informacji Wojskowej i nadawcę.

Organa PKP obowiązane są uprzedzić odbiorcę o terminie przybycia mającego nadejść transportu, oraz zawiadomić go niezwłocznie o jego przybyciu i podstawienu na miejsce wyładowania.

17. Dokumentacja

Przed nadaniem do przewozu amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających nadawca powinien wystawić następujące dokumenty przewozowe:

- a) upoważnienie dowódcy transportu (konwoju) uprawniające go do konwojowania,
- b) specyfikację materiałów na każdy wagon, zał. nr 1,
- c) wojskowe dokumenty przewozowe (zlecenie wzór nr 2).

W czasie przejazdu żadnych zmian w powyższych dokumentach dokonywać nie wolno.

Organa PKP nakleją na załadowane wagony nalepki ostrzegawcze (przepisy kolejowe nr H-2, wzór 16b i 19) załącznik nr 2.

Wysyłanie transportów amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających bez kompletnej dokumentacji jest surowo zabronione.

W razie stwierdzenia uszkodzenia wagonu na szlaku, zagrażającego bezpieczeństwu transportu, należy pociąg zatrzymać według przepisów podanych w Tymczasowej Instrukcji o wojskowych transportach kolejowych § 63 z tym, że do sygnałów zatrzymania „Stój” dodaje się trzykrotny wystrzał z karabina.

Zabezpieczenie zatrzymanego pociągu, sprawdzenie stanu technicznego wagonu i dalsza jazda pociągu należy do kompetencji organów PKP.

W wypadku pożaru wagonów załadowanych amunicją, materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi lub innych znajdujących się w składzie pociągu należy:

- a) wyznaczyć żołnierzy do gaszenia pożaru,
- b) odciąć tylną grupę wagonów od palącego się wagonu,
- c) przesunąć pozostałą część pociągu wraz z palącym się wagonem do przodu na odległość około 200 m,
- d) odciąć przednią grupę wagonów od palącego się wagonu i przesunąć ją o dalsze 200 m,
- e) osygnalizować miejsce zatrzymania według obowiązujących przepisów PKP zwiększając odległość zatrzymania o 400 m z obu stron.

Na liniach dwutorowych osygnalizować jako przeszkodę na obydwóch torach.

Czynności wyszczególnione w punktach 2—5 wykonuje w zasadzie drużyna pociągowa.

Możliwość dalszego ruchu pociągu ustalają organa PKP.

W wypadku katastrofy kolejowej (zderzenia, wykolejenia) dowódca transportu wystawia posterunki z zadaniem niedopuszczenia osób postronnych do załadowanych wagonów. Prawo dostępu mają jedynie organa kolejowe, śledcze i bezpieczeństwa biorące udział w likwidowaniu skutków katastrofy.

Organa PKP zawiadamiają o katastrofie natychmiast najbliższą placówkę wojskowej służby przewozów

18. Postępowanie w wypadkach szczególnych

kolejowych, która spowoduje wydanie potrzebnych zarządzeń.

Zarządzenia techniczno-kolejowe w związku z likwidacją katastrofy wydają wyłącznie władze kolejowe.

W wypadku zagrożenia wybuchem lub wybuchu dowódca transportu zarządza odsunięcie w bezpieczne miejsce tej części pociągu, która się jeszcze da uratować.

Osygnalizowanie miejsca katastrofy — jak w wypadku pożaru

19. Kontakt z władzami bezpieczeństwa

Dowódcy transportów są obowiązani do nawiązania kontaktu z miejscowymi władzami bezpieczeństwa w wypadkach przewidzianych w punkcie 13, 14, 18 i 28.

ROZDZIAŁ III

PRZEWÓZ NA SAMOCHODACH

20. Wiadomości ogólne

Przewóz amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających odbywa się na samochodach ciężarowych.

Małe ilości przewozi się również samochodem osobowym.

Przed przewidzianym większym transportem należy w porozumieniu z właściwymi władzami drogowymi zbadać stan dróg na trasie przewozu. Poważniejsze uszkodzenia na drogach, mogące zagrozić bezpieczeństwu ładunku, należy naprawić lub w razie niemożliwości naprawienia w czasie przewozu omijać.

21. Skład środków przewozowych konwoju i obsługa

Skład środków przewozowych jest zależny od ilości i rodzaju amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających; wynosi od:

- 10 — 12 samochodów (drużyna samochodowa),
- 20 — 30 samochodów (pluton samochodowy),
- 50 — 60 samochodów (kompania samochodowa).

Stosowanie małych kolumn samochodowych (drużyny, pluton) daje następujące korzyści:

- większą szybkość posuwania się,
- łatwiejsze dowodzenie,
- łatwiejsze maskowanie się,
- możliwości rozproszenia się w czasie nalotów lotnictwa nieprzyjaciela,

- mniejsze straty techniczne,
- szybkie za (wy)ładowanie kolumny.

Transport samochodowy, przeznaczony do przewozu, powinien być przygotowany zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Dowódcą transportu do trzech samochodów może być starszy, energiczny podoficer, przy czym, w zależności od ilości samochodów w kolumnie, będzie nim dowódca kompanii lub dowódca batalionu. Stan liczebny konwoju zależy jest od ilości samochodu i od czasu przewidzianego przejazdu.

Ilość konwojentów oblicza się następująco:

- a) przy przejazdach trwających nie dłużej niż 12 godzin (łącznie z przekazaniem ładunku) dowódca transportu i 1 szeregowiec na każdy załadowany samochód;
- b) przy przejazdach trwających ponad 12 godzin — dowódca transportu i 1 szeregowiec na każdy załadowany samochód i jako służbę wartowniczą na czas postoju — 2 szeregowców na każdy samochód.

W czasie jazdy konwojenci znajdują się w budkach szoferskich (nie więcej niż po jednym).

Dowódca transportu jedzie w budce szoferskiej ostatniego samochodu, a konwojent na samochodzie.

Jako konwojenta na pierwszy samochód należy wyznaczyć szeregowca (st. szeregowca) znajdującego, jeśli można, trasę i umiejącego czytać mapę.

Szeregowi, wyznaczeni do służby wartowniczej na dłuższych postojach, winni być przewożeni na oddzielnym samochodzie (samochodach).

Jeżeli na trasie przejazdu nie ma stacji żywienia, żywność dla konwojentów i szoferów winna być przewożona na oddzielnych samochodach; pkt: 2, 3 i 13 niniejszej instrukcji obowiązują również przy przewozach na samochodach.

Dowódca transportu jest odpowiedzialny za całość wykonania przewozu. Przyjmuje i zdaje ładunek na podstawie specyfikacji wystawionej przez nadawcę na każdy samochód oddzielnie. Dowódca transportu organizuje ochronę od miejsca załadowania do miejsca przeznaczenia. Na postojach określa ilość potrzebnych po-

sterunków, ich miejsce, wyznacza żołnierzy oraz czas pełnienia służby stosując się do regulaminu służby wewnętrznej część VII.

Dowódca transportu i konwoju powinien stosować się do istniejących instrukcji i specjalnych wskazówek, otrzymanych od komendanta składnicy.

Przejazd żołnierzy nie należących do konwoju oraz osób postronnych na samochodach transportu jest zakazany.

Każdy załadowany samochód winien być zaopatrzony w gaśnicę oraz (w zimie) w sprzęt saperski do usuwania zasp śnieżnych.

W wypadku uszkodzenia samochodu kolumnę należy zatrzymać do czasu naprawy lub przeładowania na inny samochód.

Załadowanych samochodów na trasie zostawiać nie wolno.

Konwojenci i wartownicy podejrzani o dopuszczenie do kradzieży lub utraty ładunku podlegają natychmiastowemu aresztowaniu przez dowódcę transportu (konwoju).

22. Sposób za (wy) ładowania samochodu

Wszelkie czynności za (wy) ładowania amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających należy przeprowadzać w miarę możliwości na terenie składnicy lub w miejscach oddalonych od osiedli ludzkich, składów towarowych, specjalnie zaś od magazynów z materiałami łatwopalnymi.

Załadowany samochód przykryć brezentem ochronnym i natychmiast usunąć z terenu składnicy lub punktu ładunkowego w miejsce bezpieczne zamaskowane, gdzie pod ochroną konwoju czeka do czasu załadowania pozostałych samochodów.

Przy za (wy) ładowaniu należy starannie unikać wszelkich wstrząsów; w szczególności skrzyń i naczyń nie wolno rzucać. W samochodzie skrzynie powinny być ułożone przykrywkami do góry, ściśle jedna obok drugiej w ten sposób, aby były zabezpieczone od wszelkiego tarcia, podrzucania, uderzania, przewracania i spadania podczas przewozów.

Skrzynie z pociskami artyleryjskimi i moździerzy należy układać osią podłużną w poprzek samochodu i za-

bezpieczeństwo od przelaczania drewnianymi podkładkami. W wypadku kiedy skrzynie nie wypełniają całej podłogi samochodu, pozostające wolne przestrzenie należy w czasie ładowania wypełnić materiałem ścisłym.

Rodzaj amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających, jakie mogą być wspólnie przewożone w jednym samochodzie, podaje tabela załącznika nr 5 niniejszej instrukcji.

Czas potrzebny do za (wy) ładowania samochodów amunicją, materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi wynosi:

- dla samochodu 1,5 ton — w dzień 7. min., w nocy 10 min.,
- dla samochodu 3 ton — w dzień 10 min., w nocy 15 min.,
- dla kolumny samochodowej o składzie 60 samochodów, bez sporządzenia dokumentów, w dzień 60 min., w nocy 90 min.

W wypadku przekroczenia przewidzianego czasu za (wy) ładowania dowódca transportu (kolumny) powinien sporządzić protokół.

Samochodowe normy załadowcze amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających uzależnione są od ich nośności, przy czym nie wolno ładować ponad wysokość ścian.

Tabele norm załadowczych amunicji do samochodów 1,5 i 3-ton zawiera załącznik nr 6.

Szybkość na liczniku kolumny samochodowej, załadowanej amunicją, materiałami wybuchowymi i środkami zapalającymi, zależy od stanu i rodzaju nawierzchni i wynosi:

- na szosach publicznych — do 40 km/godz.,
- w miastach — do 25 km/godz.

W zależności od stopnia bezpieczeństwa ładunku — podana szybkość może być zmniejszona do 50%.

W marszu kolumna powinna zachować następujące odległości:

- między samochodami — 25 — 30 m,
- między plutonami — 100 — 150 m,
- między kompaniami — 300 — 500 m.

23. Czas za (wy) ładowania

24. Samochodowe normy załadowcze

25. Szybkość ruchu kolumny i odległość samochodu

W nocy i podczas mgły odległość i szybkość zmniejszają się o 50%.

Minimalna odległość w marszu musi być zachowana:

- między samochodami — 10 m,
- między plutonami — 30 m,
- między kompaniami — 50 m.

Samochody załadowane środkami zapalającymi muszą jechać na czole kolumny.

Dowódca transportu (kolumny) przed odjazdem otrzymuje ze Sztabu Baonu Samochodowego kartę marszrutową zawierającą :

- nazwisko i stopień dowódcy kolumny,
- ilość marki samochodów,
- termin wyjazdu kolumny z jednostki i termin przybycia na punkt ładunkowy (składnicę),
- nazwę i wagę ładunku,
- zadanie kolumny: (skąd i dokąd, w jakim terminie powinien być przewieziony ładunek),
- czas przejazdu przez punkty kontrolne,
- termin powrotu do jednostki.

Szef składnicy w karcie marszrutowej musi wpisać:

- miejsce za (wy) ładowania kolumny,
- czas przybycia samochodów na za (wy) ładowanie,
- stopień obciążenia samochodu (w procentach do ogólnej nośności samochodu).

26. Zachowanie się w czasie postoju

W razie zatrzymania się kolumny na nocleg lub w celu uzupełnienia materiałów pędnych należy samochody rozstawić na większych odległościach (do 100 m), w należytej odległości od pasa drogowego, zamaskować i wystawić posterunki.

Zatrzymanie kolumny w miejscowościach zamieszkałych jest zabronione.

Palenie ognisk jest dopuszczalne tylko w odległości 100 m od transportu.

ROZDZIAŁ IV

PRZEWÓZ NA WOZACH

27. Władomości ogólne, konwój i sposób przewozów

Przewóz amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających na drogach kołowych odbywa się wozami.

Wozy z ładunkiem nakrywa się plachtami brezentowymi i przywiązuje sznurami (drutem itp.).

Podczas ruchu transportu konwojenci przejeżdżają na wozach obok woźnicy lub maszerują obok.

Dowódcą transportu do 20 wozów może być starszy, energiczny podoficer, ponad 20 wozów — oficer. Oficer i podoficer — konno.

Ustalenie ilości konwojentów i służby wartowniczej — analogicznie jak przy przewozach na samochodach z tym, że na każde trzy wozy wyznaczać jednego konwojenta i przy przewozach ponad 12 godzin służbę wartowniczą w ilości 2 szeregowych na każde trzy wozy.

Sposób za (wy) ładowania wozów amunicją, materiałami wybuchowymi i środkami zapalającymi, zachowanie się w czasie jazdy, zaopatrzenie w żywność i środki bezpieczeństwa — analogiczne jak przy przewozach na samochodach.

Odległość pomiędzy wozami w czasie marszu nie mniejsza niż 10 m.

Wozy załadowane środkami zapalającymi powinny jechać na czole transportu.

Na każdy załadowany wóz nadawca winien wystawić specyfikację (załącznik nr 1).

Rodzaje amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających, jakie mogą być wspólnie przewożone w jednym wozie, podaje tabela załącznika nr 5 niniejszej instrukcji.

Tabelę norm załadowczych amunicji do jednego wozu parokonnego zawiera załącznik nr 6.

ROZDZIAŁ V

PRZEWÓZ NA DROGACH WODNYCH

Przewóz amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających drogami wodnymi odbywa się na barkach i statkach z pokładem, z wyjątkiem holowników.

Przystosowanie barek i statków do przewozu należy do organów żeglugi rzecznej (organów wojskowej służby przewozów wodnych) pod nadzorem specjalisty wojsko-

28. Wiado-
mości ogól-
ne, konwój
i sposób
przewozu

wego, przy czym tabor należy zamówić co najmniej na 24 godziny przed przystąpieniem do jego przygotowania.

Podłoga na statkach i barkach musi być dobrze zabezpieczona przed wilgocią, a ładunek pod odpowiednim przykryciem (opony, pokład).

Na dowódcę transportu wyznaczyć oficera i na każdy statek i barkę po dwóch konwojentów (na zmianę).

Za(wy)ładowanie, środki bezpieczeństwa, zachowanie się w czasie transportu — analogicznie jak przy przewozie na samochodach.

Na statkach i barkach idących z pasażerami nie wolno przewozić amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających. Statki i barki załadowane amunicją, materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi podczas ruchu i postoju oznacza się:

- w dzień — flagą niebieską umieszczoną na wysokości co najmniej trzech metrów ponad poziom wody,
- w nocy — światłem niebieskim, umieszczonym w taki sam sposób.

Statki i barki, załadowane amunicją, materiałem wybuchowym i środkami zapalającymi, mogą być dopuszczone do postoju w portach i zimowiskach za zgodą właściwego organu nadzorczego lub zarządu danego portu i zimowiska.

Organa żeglugi rzecznej zawiadamiają najbliższe urzędy służby bezpieczeństwa (UB, MO) o miejscach za (wy)ładowania oraz dłuższych postojach, tj. ponad 1 godzinę transportów amunicji, materiałów wybuchowych i środków zapalających.

Organa żeglugi rzecznej obowiązane są uprzedzić odbiorcę o terminie przybycia mającego nadejść transportu, oraz zawiadomić go niezwłocznie o jego przybyciu i przedstawieniu na miejsce wyładowania.

Z A Ł A C Z N I K I

Za kradzież, utratę ładunku kierowca, woźnica i konwojenci podlegają natychmiastowemu aresztowaniu i przekazani są sądom wojskowym.

SPECYFIKACJA

Wagon (samochód, wóz) nr

Wydana

(przez kogo)

Konwojentowi (kierowcy, woźnicy)

(Stopień i nazwisko)

na

(nazwa materiału)

Ładunek przeznaczony dla

Czas wysłania

godz.

min.

194 r.

Czas otrzymania

godz.

min.

194 r.

Nazwa materiału	Wysłano		Zdano		Uwagi
	Ilość	Waga w kg	Ilość	Waga w kg	

Wysyłający

(funkcja, stopień, nazwisko)

M. p.

194 r.

Wyszczególnione w specyfikacji materiały otrzymałem
(jeżeli okazały się braki, trzeba je wymienić)

Odbiorca

(funkcja, stopień, nazwisko)

M. p.

194 r.

U w a g i :

1. Specyfikacja musi być wydana każdemu kierowcy lub woźnicy, a na kolej — eskortującemu transport.
2. Kierowca, woźnica lub eskortujący transport muszą posiadać specyfikację przy sobie i okazać na żądanie kontrolującemu a po przybyciu na miejsce przeznaczenia — odbiorcy.
3. Bez specyfikacji kierowca, woźnica lub eskortujący nie mają prawa przyjmowania do przewożenia żadnego materiału.
4. O zagubieniu specyfikacji należy zameldować dowódcy transportu, który z kolei składa meldunek najbliższej władzy wojskowej. Odnośna władza zestawia akt i nową specyfikację na faktyczną ilość materiału.
5. Po przekazaniu materiałów specyfikację oddaje się wysyłającemu, który przechowuje ją jako dokument ścisłego zachowania.

NALEPKI OSTRZEGAWCZE

H2- wzór nr 16b

ZAGRAŻA WYBUCEM

H-2 wzór nr 19.

TABELA

NORM ZAŁADOWCZYCH AMUNICJI DO WAGONÓW 15, 20- I 30-TONOWYCH

Lp	Nazwa amunicji	Waga jednego pociąku w kg	Ilość sztuk pocis- ków w skrzyni	Waga brutto w kg	Ładowność wagonów						Uwagi
					15 ton		20 ton		30 ton		
					Ilość skrzyni	Ilość sztuk	Ilość skrzyni	Ilość sztuk	Ilość skrzyni	Ilość sztuk	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Pociąki artyleryjskie											
1.	20-mm pocisk	136		28	536	72396	715	97240	1072	145792	
2.	25-mm pocisk	0,67		50,2	298	17890	398	23890	596	35760	
3.	25-mm pocisk	0,67		45,2	331	17871	442	23868	662	35748	
4.	37-mm pocisk art. plot. wz. 1939	1,5	30	50	262	7360	350	105-0	524	15720	
5.	45-mm pocisk ppanc wz. 932/34	2,4	10	34	442	4120	590	5900	884	8340	
6.	45-mm szrapnel wz. 1932/34	2,85	10	39	384	340	512	5120	768	7680	
7.	57-mm czolg, i pczolg, wz. 1941	6,7	5	49	306	1530	408	2011	612	3060	
8.	76-mm pocisk art. dyw. wz. 1902/30,										
	1936, 1939	8,8	5	59	254	1270	339	1695	506	2540	
9.	Te same	8,8	6	63	218	1428	313	1908	476	3856	
10.	Te same	8,8	8	90	166	1378	222	1776	332	2656	
11.	76-mm pocisk art. górskiej wz. 1909	7,8	5	51	294	1470	392	1960	589	2940	
12.	76-mm pocisk art. górskiej wz. 1938	8,2	5	54,5	274	1370	366	1830	548	2740	
13.	76-mm pocisk art. pułk. wz. 1927	8,6	5	57	263	1315	351	1755	576	2630	
14.	76-mm pocisk art. plot. wz. 1931	11,5	4	62,5	214	856	286	1144	428	1712	
15.	85-mm pocisk art. plot. wz. 1939	15,4	4	79,5	181	734	242	968	362	1448	
16.	107-mm pocisk wz. 1910/30	23,5	2	63,5	236	472	315	630	472	944	
17.	107-mm pocisk wz. 1941 „M-60”	27,2	2	70,9	211	422	282	564	422	844	
18.	122-mm pocisk haubic wz. 1910/30	25,3	2	65	230	460	307	614	460	920	
19.	122-mm pocisk haubic wz. 1938	27	2	68	220	440	294	588	440	880	
20.	122-mm pocisk wz. 1931	40,4	1	55,7	268	268	359	359	536	536	

ZESTAWIENIE

potrzebnych do za i wyladowania 1 wagonu o ladownosci 15

Nazwa grupy ladunkow	Rodzaje za (wy) ladowania		Za (wy) ladowanie ruczne			
			odleglosc przenoszenia w m			
			do 10	11-20	21-30	31-40
Ladunki w skrzyniach wagi do 25 kg	Zaladowanie	z rampy	5	6	7	8
		z placu lad.	6	6	7	9
	Wyladowanie	na rampe	5	6	7	8
		na plac lad.	6	6	7	8
Jak wyzej 26-50 kg	Zaladowanie	z rampy	5	5	6	7
		z placu lad.	5	5	6	7
	Wyladowanie	na rampe	4	5	6	6
		na plac lad.	5	5	6	7
Jak wyzej 51-80 kg	Zaladowanie	z rampy	4	4	5	6
		z placu lad.	5	5	6	6
	Wyladowanie	na rampe	4	4	5	5
		na plac lad.	4	4	5	6
Jak wyzej 81-120 kg	Zaladowanie	z rampy	5	5	6	7
		z placu lad.	6	6	7	8
	Wyladowanie	na rampe	5	6	6	7
		na plac lad.	5	5	6	7
Jak wyzej 121-200 kg	Zaladowanie	z rampy	5	6	7	8
		z placu lad.	7	7	8	10
	Wyladowanie	na rampe	5	6	7	8
		na plac lad.	7	7	8	10
Jak wyzej 201-300 kg	Zaladowanie	z rampy	6	7	8	10
		z placu lad.	8	9	10	12
	Wyladowanie	na rampe	6	7	8	9
		na plac lad.	8	8	10	11
Jak wyzej 301-500 kg	Zaladowanie	z rampy	7	8	10	11
		z placu lad.	9	11	12	14
	Wyladowanie	na rampe	7	7	9	10
		na plac lad.	9	9	11	13

U w a g a. Przy za (wy) ladowaniu wagonow z placu ladunkowego bez z rampy na odleglosc do 10 m.

SILY ROBOCZYCH

ton z ułożeniem i zdjęciem z wysokości do 2 m przy 8 godz. dniu pracy

Za (wy)ładowanie na wózkach bagaż.				Za (wy)ładowanie na transporterach				Nazwa pocisków wchodzących w grupę ładunków
odległość przewożenia w m				odległość przesyłania w m				
do 20	21-30	31-40	41-50	do 20	21-30	31-40	41-50	
6	6	7	7	3	3	4	5	1) 50-mm pociski do RM 2) 7,62-mm naboje karabinowe z lekkimi i ciężkimi pociskami w łódkach 3) Granaty ręczne F-1
6	7	7	8	3	4	4	6	
6	6	7	7	3	3	4	5	
6	7	7	7	3	3	3	4	
5	6	6	6	3	3	4	5	1) 45 - mm ppenc. i szrapnelowe pociski 2) 57 - mm pociski, 3) 37 - pociski do młotacza min 4) 82 - mm, 107 - mm i 120 - mm pociski do młotaczy min 5) 7,62 - naboje karabinowe z lekkimi i ciężkimi pociskami bez łódek, 6) 12,7 - mm naboje 7) 14,5 - mm naboje, 8) naboje rewolwerowe „Nagan”, 9) Naboje pistoletowe, 10) RGD - 33, 11) RPG - 40, 12) WPG - 40, 13) 20 - mm pociski, 14) 25 - mm pociski.
6	6	7	7	3	4	4	5	
5	5	6	6	3	3	4	5	
5	6	6	6	2	3	3	4	
4	5	5	5	2	3	3	4	1) 37 - mm pociski wz. 1939, 2) 76 - mm pociski górskiej pułkowej dywizyjnej i plot. artylerii. 3) 85 - mm pociski, 4) 107 - mm pociski wz. 1910/30, 5) 122 - mm pociski do haubic dział, 6) 152 - mm pociski do haubic, 7) 152 - mm pociski wz. 1937.
5	5	5	6	3	3	4	5	
4	4	5	5	2	3	3	4	
4	5	5	5	2	3	3	4	
5	5	6	6	3	3	3	4	203-mm pociski
6	6	6	7	3	4	4	5	
5	5	5	6	3	3	3	4	
6	6	6	6	2	3	3	4	
6	6	7	7	3	3	4	5	280-mm pociski
8	8	8	8	3	4	4	5	
6	6	7	7	3	3	4	5	
8	8	8	8	2	3	3	4	
7	8	8	9	—	—	—	—	305-mm pociski
9	10	10	11	—	—	—	—	
7	7	8	9	—	—	—	—	
9	9	10	11	—	—	—	—	
8	9	10	10	—	—	—	—	305-mm pociski
10	12	13	13	—	—	—	—	
7	8	9	10	—	—	—	—	
10	10	11	12	—	—	—	—	

pośrednio do samochodu należy obliczać siły robocze za (wy)ładowania

T A B E L A

rodzaju amunicji i materiałów wybuchowych, które mogą być przewożone w jednym wagonie, samochodzie, statku i wozie

Klasa wg rodzaju i stopnia bezpieczeństwa	Grupy materiałów wybuchowych i środków zapalających, które należy przewozić w oddzielnych wagonach dla każdej grupy.	Nr grupy	Nr nr grup, które w jednym wagonie	
			mogą być przewożone	nie mogą być przewożone
1	2	3	4	5
Klasa I a, Niebezpieczne z powodu dużej sily detonacji	Heksogen, tetrin, trotyl, melinit, nitronaftaleny i ich stopnione mieszaniny, kostki materiałów wybuchowych, znormalizowane ładunki wybuchowe, detonatory uzupełniające i pośrednie (prócz wmontowanych). Pentryt czysty silnie wilgotny (30% wilgoci) i w formie prasowanych flegmatyzowanych wyrobów.	1	2,5,24	3,4,6-23, 25-28
	Bawelna strzelnicza wilgotna (wilgotność 15%)	2	1,5,24	3,4,6-23, 25-28
	Proch dymny (czarny) czysty i w wyrobach, naboje prochowe, ładunki saperskie, zapalniki i inne wyroby z prochu dymnego	3	4,24	1-3,5-23 25-28
	Ładunki dodatkowe saletrzano-węglowe	4	3,8,9 10,19,24 28	1,2,5-7 11-18, 20-23, 25-27,
	Inne materiały wybuchowe saletry amonowej	5	1,2,24	3,4,6-23, 25-28,
	Materiały chloranowe i nadchloranowe	6	—	1-5,7-28
	Dynamity i inne nitroglicerynowe materiały wybuchowe	7	24	1-6,8-23 25-28,
	Prochy nitrocelulozowe i nitroglicerynowe oraz naboje z tych prochów	8	4,9,28	1-3,5-7, 10-27,
	Naboje z prochu bezdymnego z podsypką z prochu czarnego lub bez nadsypki	9	4,9,28	1-3,5-7 10-27,

1	2	3	4	5
	Lonty wybuchowe	10	11,24,25	1-9,12-23 26-28,
	Splonki detonujące i zapalniki elektryczne, kapiszony, zapalniki lontowe (rurki zapalające)	11	10,24,25	1-9,12-23, 26-28,
Klasa Ib. Niebezpieczne w wypadku wybuchu na skutek rozprysku odłamków	Naboje i pociski artyleryjskie oraz naboje do moździerzy: burzące, odłamkowo-burzące, odłamkowe, przeciwpancerne, przeciwbetonowe, całkowicie lub niekompletnie uzbrojone — niezależnie od materiału wybuchowego, którym są wypełnione.	12	4,9,12-15,18-21 27,28	1-3,5-8, 10,11,16, 17,22-26
	Granaty ręczne i karabinowe bez względu na to, jakim materiałem wybuchowym są wypełnione.	13	12-15,18-21 27,28	1-11,16, 17,22-26
Klasa Ic. Niebezpieczne w razie wybuchu na skutek rozprysku odłamków i możliwości zatrucia	Całkowicie i niekompletnie uzbrojone odłamkowo-gazowe naboje artyleryjskie i do moździerzy, niezależnie od rodzaju materiału wybuchowego i środka chemicznego, jakim są wypełnione.	14	4,9,12-15 18-21,27, 28	1-3,5-8 10,11,16, 17,22-26
Klasa Id. Niebezpieczne, lecz w razie wybuchu powodujące małe szkody.	Całkowicie i niekompletnie uzbrojone naboje i pociski szrapnelowe	15	1,9,12-15 18-21,27 28	1-3,5-8 10,11,17 16,22-26
	Całkowicie i niekompletnie uzbrojone naboje termitowe i miny zapalające i oświetlające	16	27,28	1-15, 17-26
	Niekompletnie uzbrojone naboje artyleryjskie oraz do moździerzy fosforowo-zapalające i dymne	17	27,28	1-16, 18-26
	Zapalniki do granatów ręcznych	18	11-15,20 21,25,27, 28,	1-10,16, 17,19, 22-24,26
	Ładunki prochu bezdymnego w łuskach do armat i haubic z podsypką z prochu czarnego lub bez podsypki oraz dodatkowymi ładunkami saletrzano-węglowymi lub bez nich	19	2,4,9,12 14,15, 18-21,27 28	1,3,5-8 10,11,13 16,17, 22-26

1	2	3	4	5
Klasa Ie. Bezpieczne w razie wybuchu i nie czyniące wielkich szkód.	Zapalniki o podwójnym działaniu i środki zapalające ładunki pocisków	20	4,9,11-15 18-21,25 27,28	1-3,5-8 10,16, 17,22-24 26
	Naboje do broni ręcznej	21	11-15,18- 21,25,27 28	1-10,16 17,22-24 26
	Środki pirotechniczne	22	27,28	1-21 23-26
	Niecalcawkowicie uzbrojone naboje gazowe artyleryjskie „SOW” i „NOW” granaty ręczne i karabinowe i miny	23	—	1-22 24-28
Klasa If. Niebezpieczne na wypadek ognia.	Łonty prochowe wszystkich typów	24	1-5,10, 11,25	6-9, 12-23, 26-28
	Zapalniki elektryczne bez splonek detonujących	25	10,11,18, 20,21,24	1-9,12-17, 19,22,23, 26-28
	Materiały palne twardo, tektura, opakowanie materiałów wybuchowych i amunicji	26	27,28	1-25

- Uwagi:
1. Zezwala się przechowywać miny nieuzbrojone wraz z tymi materiałami wybuchowymi, z którymi wolno przechowywać materiał wybuchowy użyty do napełniania danej miny. Miny, które posiadają splonki albo zapalnik elektryczny, lecz nie są wypełnione materiałem wybuchowym, można przechowywać i przewozić tak jak grupę 11.
 2. Miny kompletnie uzbrojone OZM-152, OZM, UWK, MZD-1 itp. należy przechowywać i przewozić zupełnie oddzielnie od innych materiałów wybuchowych, przyrównując do grupy 12.
 3. Zapalniki MD-1, MD-2 i MD-4, zapalniki do min własnych i zdobycznych przechowuje się i przewozi jak grupę 11.

4. Nie wolno przewozić i przechowywać na terenie składnicy kompletnie uzbrojonych min specjalnych, zdjętych z pól minowych itd.
5. Wagony załadowane materiałami klasy II nie mogą być obsadzone przez obsługę hamulców ręcznych, hamulcowymi natomiast obsadzać w pierwszym rzędzie wagony z materiałami klasy I e i I d.

TABELA
norm załadowczych amunicji do samochodów 1,5 i 3 tonowych oraz wozu
parokonnego przy wykorzystaniu pełnej ładowności

Lp.	Nazwa amunicji	Waga jednego pociąku w kg	Ilość sztuk pocią- ków w skrzyni	Waga brutto w kg	Ładowność samochodów						Ładowność wozu parokonnego		Uwagi		
					1,5 t		3 t		Ilość skrzyń	Ilość sztuk	Ilość skrzyń	Ilość sztuk		Ilość skrzyń	Ilość sztuk
					Ilość skrzyń	Ilość sztuk	Ilość skrzyń	Ilość sztuk							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12				
Pociąki artyleryjskie															
1.	20-mm pocisk	0,67	136	28	53	7208	107	14552	16	2176					
2.	25-mm pocisk	0,67	60	50,2	29	1740	59	3540	10	600					
3.	25-mm pocisk	0,67	54	45,2	33	1782	66	3564	11	594					
4.	37-mm pocisk art. plot. wz. 1939	1,5	30	57	24	720	32	960	8	240					
5.	45-mm pocisk ppanc wz. 1932/34	2,4	10	34	36	360	63	630	14	140					
6.	45-mm szrapnel wz. 1932/34	2,85	10	39	36	360	63	630	12	120					
7.	57-mm czołg, i pzołg. wz. 1941	6,7	5	49	24	120	40	200	10	50					
8.	76-mm pocisk art. dyw. wz. 1902/30, 1936, 1939	8,8	5	59	24	120	30	150	7	35					
9.	Te same	8,8	6	63	24	144	42	232	7	42					
10.	Te same	8,8	8	90	16	128	24	192	5	40					
11.	76-mm pocisk art. górskiej wz. 1909	7,8	5	51	29	145	45	225	18	50					
12.	76-mm pocisk art. górskiej wz. 1938	8,2	5	54,5	24	120	45	225	8	40					
13.	76-mm pocisk art. pułk. wz. 1927	8,6	5	57	24	120	30	150	7	35					
14.	76-mm pocisk art. plot. wz. 1931	11,5	4	62,5	24	96	30	120	7	28					
15.	85-mm pocisk art. plot. wz. 1939	15,4	4	79,5	8	32	15	60	6	24					
16.	107-mm pocisk wz. 1910/30	23,5	2	63,5	23	46	45	90	7	14					
17.	107-mm pocisk wz. 1941, „M-60”	27,2	2	70,9	21	42	42	84	6	12					
18.	122-mm pocisk haubic wz. 1910/30	25,3	2	65	20	40	36	72	7	14					
19.	122-mm pocisk haubic wz. 1938	27	2	68	20	40	36	72	7	14					
20.	122-mm pocisk wz. 1931	40,4	1	55,7	24	24	48	48	6	6					

42720/
12